

יקירי ויקירותיי,

האקדמיה ללשון העברית מגדירה את התואר "יקר" כך: חביב, שמחירו גבוה, נדיר, לא מצוי הרבה. אני נדרש להגדרה המילונית משום שבשנה וחצי האחרונות, בהרבה מובנים, מצאנו את עצמנו לומדים מחדש את השפה שלנו, את המושגים שמגדירים אותנו, האומה הישראלית. למדנו כמה לא מובן מאליו שחביב אדם, כל אדם, שנברא בצלם. למדנו, בנסיבות קשות, כמה אנשים נדירים מסתובבים בינינו, רבים יותר ממה שיכולנו לדמיין. ומעל לכול אנו לומדים את מה שבעבר היה כה מובן מאליו, וכעת אנחנו נאלצים בכל יום להזכיר ולהתעקש, שאין דבר חשוב יותר מחיי אדם ואין מחיר גבוה מדי עבורם.

אתם, יקירות ויקירי העיר החדשים, הפכתם את אופייכם ואת כישוריכם למפעל חיים, שבמרכזו האדם ורוח האדם וההכרה עד כמה הם יקרי ערך. במעשיכם אתם משלבים בין הרוח לבין המעשה, בין דוגמא אישית לבין חינוך ומתן כלים, בין נתינה חרישית בסתר לבין צעקה גדולה החושפת לקרנייה המחטאות של השמש. אתם מתרגמים את הידע שלכם לטובת הכלל, שמים את החברה הישראלית תמיד לנגד עיניכם ומציעידיים אותנו קדימה אל עולם טוב יותר.

בעשותכם את כל אלה אתם מיטיבים לא רק את החברה שלנו אלא גם את העיר שלנו. אתם תורמים לצביונה, לעושרה ולערכיה של תל־אביב-יפו כעיר פתוחה, חופשית, שיוויונית ודמוקרטית, מגוונת ומאמינה באדם. בזכות אנשים כמותכם היא תמיד תהיה כזו.

יקירי ויקירותיי, אתן ואתם, חבורה שכזאת, מקבלים את תואר "יקירי העיר" משום שתל־אביב-יפו יודעת לומר עד כמה אתם יקרים לה, במלוא מובן המילה. העיר - שהיא רוח יוקדת של ערכים, של חלום ומעשה שכל כולם רוח האדם - זוכרת שהיא קמה מהחולות בזכות בני אדם כמותכם, ובזכות אנשים כמוכם היא ממשיכה לרשוף ולקיים הווה של מאבק למען עתיד טוב יותר.

תודה לכם על כל אלה, והלוואי שנזכה בקרוב לחזות בהחזרתם של כל חטופינו שעדיין בעזה, כי בלעדיהם לא תהיה לנו רוח ולא תקומה.

שלכם,
רון חולדאי
ראש עיריית תל־אביב-יפו

ועדת יקירי תל־אביב-יפו

ראש עיריית תל־אביב-יפו	רון חולדאי
יושב-ראש ועדת יקירי תל־אביב-יפו	נתן וולוך
חבר הוועדה	גל שרעבי
חבר הוועדה	דודו לניאדו
חברת הוועדה	מיטל להבי
חבר הוועדה	שלמה פרץ
חבר הוועדה	אברהם פורז
חברת הוועדה	חנה ליפשיץ
חברת הוועדה	נחמה דואק
חברת הוועדה	אורית איכילוב
חברת הוועדה	שולה וידריך

יקירי תל-אביב-יפו | תשפ"ה - 2025

עו"ד עפרה פרידמן

פרופ' נעמה צבר בן יהושע

מר מאיר ראובני

גב' נחמה שאקי

פרופ' זיוה שמיר

חבר המועצה לשעבר

עו"ד אברהם נביאי

ד"ר טליה אתגר

פרופ' גבי ברבש

מר ישראל (פוצ'ו) ויסלר

פרופ' דוד טרטקובר

עו"ד דורון כוכבי

גב' רונית לב-ארי

מר יהודה פישר

פרופ' גבי ברבש

להשתלות איברים והכפיל את מספר ההשתלות בישראל. לאחר מכן שב לנהל את איכילוב, ובמהלך שני עשורים הפך אותו לאחד המרכזים הרפואיים המתקדמים בארץ. במהלך מגפת הקורונה בשנים 2020-2022 הופיע רבות בתקשורת, ונחשב לאחד הקולות המרכזיים בהנחיית הציבור והרגעתו.

פרופ' ברבש הקדיש את חייו לרפואה הציבורית ולשיפור מערכת הבריאות הישראלית, אך תרומתו אינה מסתכמת בניהול מוסדות רפואיים - הוא שימש כמנכ"ל קרן רש"י, המתמקדת בקידום שוויון הזדמנויות בפריפריה, הקים ומוביל את העמותה "יוצאים למציאות" מייסודם של דניאל ודניאל שטיינמץ, המסייעת לצעירות וצעירים יוצאי העולם החרדי המצטיינים בלימודים אקדמיים. הוא מכהן כפרופסור אמריטוס למנהל רפואי ואפידמיולוגיה בבית הספר לרפואה באוניברסיטת תל-אביב וכפרופ' במכון ויצמן, ומוביל זה כשנתיים את המיזם "פסיפס", פרויקט הגנום הישראלי.

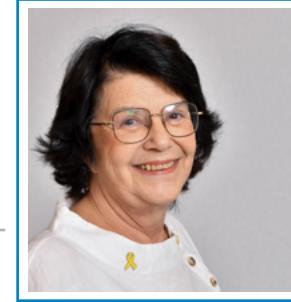
פרופ' גבי ברבש הוא בעל זכויות רבות בקידום הרפואה תל-אביב-יפו. תרומתו לבריאות תושבי המדינה עמוקה ומתמשכת, ובעשייתו הוא מגשים את ערכי הליבה של עירנו: מצוינות, חדשנות ודאגה לזולת.

פרופ' גבי ברבש, ממעצבי פני הרפואה הציבורית בישראל, נולד בשנת 1949 תל-אביב-יפו וגדל בשדרות דוד המלך.

הסקרנות לעולם הרפואה התעוררה כבר בילדותו, לאחר שעבר ניתוח תוספתן. בהמשך פנה ללימודי רפואה באוניברסיטה העברית. את שירותו הצבאי עשה בחיל האוויר כרופא פניו בהיטס, תחת פיקודו של רון חולדאי. עם שחרורו התמחה ברפואה פנימית במרכז הרפואי תל-אביב. הוסמך לרפואה ציבורית באוניברסיטת הרווארד, תוך התמקדות במדיניות וניהול רפואי.

כאשר שב ארצה בשנת 1986 מונה לתפקיד סגן מנהל המרכז הרפואי שיבא. למרות גילו הצעיר, מונה שבע שנים לאחר מכן לתפקיד מנהל המרכז הרפואי איכילוב בתל-אביב, בתמיכת ראש העירייה דאז שלמה להט (צ"צ). בזמן כהונתו היה עד לאחד הרגעים הדרמטיים בתולדות המדינה - רצח ראש הממשלה יצחק רבין, שטופל על ידי צוות בית החולים בראשותו.

בין השנים 1996-1999 פרופ' ברבש כיהן כמנכ"ל משרד הבריאות. בתפקידו זה הוביל שורת מהלכים מכוננים: הטמעת סקר הממוגרפיה, הקמת ועדת הסל הראשונה, ומיגור גל השחפת שפרץ בעקבות העלייה מאזורי תחלואה. במקביל שימש כיושב ראש המרכז הלאומי

ד"ר טליה אתגר

ד"ר אתגר פיתחה יש מאין מודלים מקצועיים שהפכו לאבני דרך טיפוליות ובנתה תשתית לטיפול באוכלוסיות מגוונות, תוך שימת דגש על הפן התרבותי. פריצת הדרך הובילה להכרה בתופעה ובצורך לטפל בה, וכיום הדבר בא לידי ביטוי גם בשותפות מקצועית ובמימון מהממשלה. המרכז שהקימה פועל כיום בשלוחות רבות ברחבי הארץ ובתפיסה של מרכזים אזוריים.

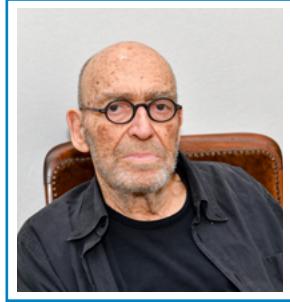
במהלך השנים יזמה והובילה פרויקטים כגון קו חם להתייעצות בנושא התנהגות מינית חריגה של ילדים, תוכניות לבתי ספר למניעת חיזור אלים וקבוצות טיפול ייחודיות בכלא אופק. הרצאותיה בארץ ובעולם, לצד מאמרים וספרים שכתבה, זוכים להערכה רבה מצד אנשי מקצוע ומוסדות אקדמיים.

ד"ר טליה אתגר היא מנהיגה אמיצה, שפרצה את תקרת הזכוכית של השתיקה בתחום שהיה מוקצה במשך שנים. היא תל-אביבית-יפואית אמיתית, שגידלה בעיר את ילדיה ומתגוררת בה עד היום. מעשיה העניקו תקווה חדשה לאלפי בני נוער בעיר ובישראל כולה, והיא ממשיכה לשמש מקור השראה לכל מי שחולם לשפר את פני החברה שלנו.

ד"ר טליה אתגר, חלוצה בתחום הטיפול בילדים ובני נוער פוגעים מינית, נולדה בשנת 1949 תל-אביב-יפו. ניתנו הבכורה של עקיבא אריה ויס, מקים אחוזת בית. למדה בבית הספר העממי הכרמל ובתיכון עירוני ה'. השלימה תואר שני ביעוץ מיוחד וחינוך, פסיכולוגיה, תיאטרון ופילוסופיה באוניברסיטה העברית ותואר בפסיכולוגיה בארצות הברית. לימודיה האקדמיים וניסיונה התעסוקתי הפכו אותה למומחית ייחודית בתחום הטיפול בעברייני מין מתבגרים, והניחו את המסד למהפכה הטיפולית שחוללה בהמשך הדרך.

בשנת 1994 הצטרפה לעמותת עלם לנוער בסיכון, ועסקה בהכשרה והדרכת מטפלים ומאבחנים ובבניית תוכניות חדשניות לטיפול בתוקפים מינית.

בשנת 2001 הקימה תל-אביב-יפו את המרכז הראשון בארץ לטיפול בילדים מתחת לגיל 12 ובבני נוער פוגעים מינית, מתוך אמונה כי טיפול יכול להוציא ממעגל העבריינות וכן כדי למנוע קורבנות עתידיים. המרכז, שהוקם בשיתוף אנף הרווחה של העירייה, נחשב לפורץ דרך והפך לגולת הכותרת של עשייתו. בהיעדר כתובת אחרת לאוכלוסייה זו ולבני משפחותיהם, המרכז משמש מגדלור של תקווה עבור רבים.

פרופ' דוד טרטקובר

טרטקובר הוא מחשובי האספנים בארץ. אוספו הפרטי מונה אלפי כרזות פרסום ותעמולה שנוצרו בישראל מתחילת שנות העשרים, משחקי ילדים, אריזות של מוצרים וארכיונים של יוצרים בתחום הגרפיקה השימושית.

כמחנך וכחבר בסגל המרצים של האקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל הוא גידל דורות של מעצבים.

טרטקובר הוא חתן פרס ישראל לעיצוב לשנת 2002. הוא זכה בפרסים בינלאומיים רבים, ועבודותיו מצויות באוספיהם של מוזיאונים מובילים בעולם. הציג בתערוכות יוקרתיות בארץ ובעולם, ומשתתף בקביעות בביאנלים בינלאומיים לכרזות.

יותר מכול דוד טרטקובר הוא תל-אביבי-יפואיבכל נימי נפשו, ותוצריו החזותיים מלווים את כולנו - ברחובותיה, במוסדות התרבות שלה ועל קירות העיר. טרטקובר שותף כל חייו למאבקים למען זכויות האדם, קידום השלום ותיקון פני החברה שלנו. תל-אביבי-יפו אפשרה לו להיות בועט, נוקב ופוליטי, ובו בזמן העניקה לו את התשתית המוסרית להמשיך להציב מראה ביקורתית בפני החברה והפוליטיקה הישראלית.

דוד טרטקובר, מעמודי התווך של העיצוב הישראלי המודרני, נולד בשנת 1944 בחיפה.

בהיותו בן שש עברה משפחתו להתגורר בירושלים. הוא התחנך בבית הספר התיכון ליד האוניברסיטה העברית ושירת בצנחנים.

לאחר שחרורו למד עיצוב בבית הספר London College of Printing. עם שובו ארצה ב-1968 היה ממקימי הטלוויזיה הישראלית. לאחר פרישתו מהטלוויזיה השתקע תל-אביבי-יפו, העיר שהייתה לו לבית ולמקור הראה לאורך כל חייו.

בתקופה זו שיתף פעולה עם אורי זוהר ואריק איינשטיין, ועיצב את עטיפות אלבומיו הקלאסיים של איינשטיין מאותה תקופה.

משנות השבעים טרטקובר פעיל במגוון תחומי יצירה, שהמשותף להם הוא התרבות החזותית הישראלית.

עבודותיו כמעצב - כרזות, לוגואים, אריזות למוצרים, עטיפות לספרים ולתקליטים - הפכו לחלק בלתי נפרד מהתרבות הישראלית. בין השאר כרזת יום העצמאות "שלום", שעיצב בשנת 1978, נחשבת ליצירת מופת של עיצוב גרפי, והלוגו שעיצב ל"שלום עכשיו" נחשב לסטיקר הפוליטי הראשון בישראל.

מר ישראל (פוצ'ו) ויסלר

ישראל (פוצ'ו) ויסלר, מראשוני הכותבים על דור הפלמ"ח, נולד בשנת 1930 בתל-אביב, עיר ששימשה השראה לכתיבתו.

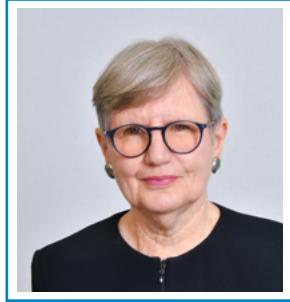
למד בבית הספר הכרמל ובגימנסיה הרצליה. בעבודה שכתב בבית הספר תיאר דיאלוג דמיוני בין משה לבני ישראל, ובו אומר משה: "תעזבו אותי לנפשי, פוצ'ו לכם ממני" - וכך זכה לכינויו המיתולוגי.

התגייס ב-1948 לפלמ"ח והשתתף במבצע לכיבוש הנגב ועמק הירדן. היה ממקימי קיבוץ נתיב הל"ה. למד אגרונומיה בפקולטה לחקלאות של האוניברסיטה העברית ברחובות, ותיאטרון וקולנוע באוניברסיטת תל-אביב.

כאגרונום חזה את המהפך בשיטות ההשקיה בעבודת המאסטר שלו על השקיית טפטפות.

בשנת 1957 ראה אור ספרו הראשון, "חבורה שכזאת", המתאר בהומור את הווי לוחמי הפלמ"ח. הספר הפך לנכס צאן ברזל של הספרות העברית ועובד לסרט בכיכובם של יוסי בנאי, עודד תאומי, גילה אלמגור ובומבה צור.

פוצ'ו כתב כארבעים ספרים ומחזות לילדים ומבוגרים, בהם: "אהבה בליל הפשפשים", "יוסליה, איך זה קרה?" ו"בחיי", אוטוביוגרפיה הכוללת שבעה כרכים.

גב' רונית לב-ארי

לב-ארי עוסקת כל חייה בפעילות המציבה בלב העין הציבורית נושאים שבעבר נחשבו לטאבו.

היא ניהלה את הרשות לקידום מעמד האישה במשרד ראש הממשלה, ערכה והגישה תוכנית רדיו שבועית ברשת ב' שעסקה באלימות במשפחה ובחברה, פרסמה ספרים ומאמרים, הובילה מחקרים משמעותיים בתחומי מניעת האלימות נגד נשים, ולמעשה טבעה את המושג "נורות אדומות".

היא זכתה בפרס רפפורט על עשייה נשית פורצת דרך ומחוללת שינוי בחברה הישראלית.

רונית לב-ארי נחשבת לאורים ותומים בתחום המאבק באלימות נגד נשים. עשייתה רבת-השנים העניקה לאין-ספור נשים ונערות את הכוח לאהוב את עצמן מחדש, ולהאמין שהן שוות וראויות לחיים של חירות, ביטחון וכבוד. כמנהיגה פורצת דרך היא מגלמת את רוח החדשנות, הרגישות והמחויבות החברתית שמאפיינת את תל-אביב-יפו.

רונית לב-ארי, קרימינולוגית ומחלוצות המאבק למניעת אלימות נגד נשים, נולדה תל-אביב-יפו בשנת 1950.

בילדותה התגוררה ברמת החייל והייתה פעילה בשבט דן של הצופים.

שירתה ביחידה 8200, והיא בעלת תואר ראשון בסוציולוגיה, אנתרופולוגיה ומדע המדינה מהאוניברסיטה העברית, ותואר שני בקרימינולוגיה מאוניברסיטת תל-אביב.

בשנת 1983 הצטרפה לנעמת והקימה בשיתוף עו"ד דפנה בוסתן את מרכז גליקמן - המרכז הראשון בארץ לטיפול ומניעת אלימות במשפחה. המרכז החדשני, המטפל בנשים שהוכו על ידי גברים אלימים תושבי תל-אביב-יפו, מציע תחת קורת גג אחת מקלט, טיפולים והפצת מידע. הוא הפך לאבן שואבת לאנשי מקצוע ולקובעי מדיניות, ולמודל לחיקוי ולמידה בארץ ובעולם.

לב-ארי הייתה חלוצה בגישה שלפיה ניתן לטפל בגברים אלימים ולגמול אותם מהתנהגותם האלימה.

היא הקימה מערך טיפול בגברים ויזמה את קבוצת הטיפול הראשונה בכלא השרון לגברים מכים.

בשנת 2006 הייתה שותפה בהקמת עמותת בית רות לנערות בסיכון - כפר המעניק בית חם ומסגרת טיפולית לנערות שגורלן לא שפר עליהן - ועיצבה את התפיסה החינוכית של העמותה.

עו"ד דורון כוכבי

עו"ד דורון כוכבי, איש עסקים, יזם ואחד התומכים הבולטים בתרבות ובאמנות הישראלית, נולד בשנת 1951 תל-אביב-יפו.

בן למשפחת בוכמן, מן המשפחות המייסדות של שכונת פלורנטיין. התחנך בבית הספר עירוני ז' שביפו ושירת ביחידה 8200.

במלחמת ששת הימים שימש כראש מבצע פסי"ח (פינוי סעד חללים) באזור דרום ומרכז תל-אביב. במהלך שירותו הצבאי השלים תואר ראשון במדעי החברה באוניברסיטת תל-אביב, ובהמשך סיים תואר ראשון נוסף במשפטים ותואר שני משולב במשפטים ובמנהל עסקים.

לאחר שחרורו מצה"ל מונה על ידי ראש עיריית תל-אביב-יפו דאז שלמה להט (צ"ץ) למנהל שכונת הדר יוסף. בשנת 1982 הקים משרד עורכי דין, המתמחה בין היתר בתחום הנדל"ן ומייצג חברות פרטיות וציבוריות בישראל. נמנה עם היזמים הבולטים שפעלו לפיתוח אזור הגוש הגדול בתל-אביב, ותרם תרומה משמעותית להתפתחותה העירונית של העיר.

במקביל לפעילותו במגזר העסקי, כוכבי מקדיש את חייו לתמיכה מתמשכת בתרבות ובחברה התל-אביבית והישראלית.

עו"ד כוכבי עומד בראש קרן בוכמן היימן, שהוקמה בשנת 1942 על ידי סבתו שרה בוכמן, ונוהלה במשך שנים רבות על ידי אמו עוזיאלה בוכמן-היימן ואביו המאמץ תום היימן.

הקרן תומכת במגוון רחב של מוסדות ויוזמות, בהם התזמורת הפילהרמונית הישראלית, מוזיאון תל-אביב לאמנות, תיאטרון הבימה, הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין, בית צבי, העמותה לקידום החינוך תל-אביב-יפו, יד ושם ועוד.

בנוסף, הקרן מעניקה מלגות לאמנים צעירים, שחקנים, מוזיקאים וסטודנטים מכל שכבות האוכלוסייה בישראל.

האירועים השנתיים של הקרן נערכים במרכז ענב, בנוכחות ראשי עיריית תל-אביב-יפו לדורותיהם.

דורון כוכבי מכהן בחבר הנאמנים של אוניברסיטת תל-אביב והאוניברסיטה הפתוחה, והוא נאמן קרן אוהלה הלוי - קרן היוזמת תחרויות בבתי הספר לאמנויות הבמה והמוזיקה. כמו כן, תומך בקידום בני נוער מאוכלוסיות מוחלשות, במדענים מצטיינים ובחוקרים בתחומי מדעי המוח והננו-טכנולוגיה.

עו"ד כוכבי הוא איש של בנייה: כיום - שותף לעיצוב קו הרקיע המתחדש של תל-אביב-יפו, וכאיש של נתינה - תורם לצמיחתם ולביצורם של עולם התרבות ושל דור העתיד. את כל פעילותו הוא מוביל ברגישות, בנועם ובמאור פנים, מתוך אהבה עמוקה לעיר שבה גדל ולתושביה.

עו"ד עפרה פרידמן

עם גלי העלייה מברית המועצות בתחילת שנות התשעים, העניקה סיוע משפטי ועזרה בקליטה של העולות החדשות בארץ.

בשנת 1994 נבחרה לעמוד בראש נעמת ורתמה את מעמדה החדש לטובת העצמת נשים: פתחה את המקלט הראשון לנשים נפגעות אלימות במשפחה תל-אביב-יפו בשיתוף העירייה, הקימה עמותה לקידום אימוץ ילדים מחו"ל, וכשזיהתה את מיעוט הנשים בדיקטוריונים, יזמה את הקורס הראשון להכשרת דירקטוריות בישראל.

גם לאחר שעזבה את נעמת המשיכה לעשות למען החברה במסגרת גופים ציבוריים שונים. בין השאר כיהנה כיו"ר הוועד המנהל של הגימנסיה הרצליה, כחברה בוועד המנהל של העמותה למען הקשיש תל-אביב-יפו ובדירקטוריון הלל, ארגון הסטודנטים היהודים. לאחרונה מונתה לדירקטורית במוזיאון תל-אביב.

עו"ד עפרה פרידמן היא דמות מפתח בתחום זכויות הנשים וקידום מעמד האישה בישראל. היא מגלמת בעשייתה ערכים תל-אביביים-יפואיים מובהקים של חדשנות, צדק חברתי ופלורליזם. לאורך יותר מארבעה עשורים תרמה רבות לעיצוב פני העיר ולרווחת תושביה, והיא מהווה מודל למנהיגות ציבורית אחרת ופורצת דרך.

עו"ד עפרה פרידמן, לוחמת למען זכויות נשים, נולדה בשנת 1949 תל-אביב-יפו.

למדה בבית הספר היסודי היובל ובתיכון עירוני ד' ושירתה כקצינה במחנה מטכ"ל. לאחר שחרורה החלה ללמוד משפטים באוניברסיטת תל-אביב והוסמכה לעריכת דין בשנת 1975. היא פתחה משרד עצמאי לעריכת דין תל-אביב-יפו, ולאחר מספר שנים יצאה עם בעלה לשליחות בפריז ועבדה בשגרירות ישראל ובמטה המוסד בעיר.

עם חזרתה ארצה בשנת 1982 התקבלה לתפקיד יועצת משפטית לנשים בנעמת, ובמשך 16 שנים כיהנה במגוון תפקידים בנעמת, ובכולם נחשבה לחלוצה ולפורצת דרך.

עו"ד פרידמן ניהלה את הלשכה המשפטית של התנועה ויזמה הקמת לשכות משפטיות לנשים בכל הארץ. לשכות אלה סיפקו תמיכה משפטית לנשים בנושאים כגון נישואים, גירושים וזכויות בעבודה ובמרחב הציבורי. במסגרת תפקידה טיפלה גם במצוקת הנשים העגונות ומסורבות הגט, בהעלאת גיל הפרישה ובהטרדות מיניות בעבודה.

יזמה את הקמת הארגון הראשון למשפחות חד-הוריות ואת חקיקת חוק משפחות חד-הוריות.

מר יהודה פישור

במהלך כהונתו הגיעה התנועה העירונית להישגים מרשימים ושימשה בית חם ליותר מ-12 אלף חניכות וחניכים.

בהמשך מונה ליו"ר התאחדות הצופים והצופות בישראל - ארגון הגג המאגד את הצופים העבריים, המוסלמים, הקתולים, הדרוזים והאורתודוקסים.

כתל-אביבי-יפואי אמיתי הכמיהה לדו-קיום זורמת בעורקיו. הוא פעל לקידום האחוה בין קהילות שונות ברחבי ישראל, והפך את תל-אביב-יפו למוקד של מפגשים מרגשים ועידוד סובלנות.

את כל תפקידיו בתנועת הצופים מילא פישור בהתנדבות מלאה. הוא הצעיד את התנועה להישגים מרשימים ומהווה דוגמה ומופת לקהילות שלמות ברחבי העיר.

יהודה פישור הוא אדם ערכי, שאוהב את עירו ללא תנאי. הוא הפך את דיברות תנועת הצופים לדרך חיים, וסייע לעשרות אלפי חניכות וחניכים תל-אביביים-יפואים להפוך לבנות ובני אדם טובים וערכיים יותר.

יהודה פישור, ממנהיגיה הבולטים של תנועת הצופים בישראל, נולד בשנת 1949 תל-אביב-יפו וחי בה כל חייו.

התחנך בבית הספר "דוגמא" ובמגמה המוזיקלית של תלמה ילון, וניגן בקלרינט בתזמורת הנוער של תל-אביב-יפו. כנער הפך לחניך בשבט החורש של הצופים - תנועת נוער שתהפוך עבורו לשליחות ולדרך חיים.

שימש כסגן עיר הנוער בתקופת כהונתו של רוני מילוא כראש העירייה, ולאחר שחרורו סיים תואר במנהל עסקים באוניברסיטת תל-אביב.

פישור עבד במשך שלושים שנה כמנהל כספים, אך ליבו תמיד היה נתון לחניכיו בתנועת הצופים.

בשנת 1993 מונה לראש שבט החורש, ובמשך חמש-עשרה שנים שימש כאח בוגר לרכזים וכאב לעשרות חניכי השכונה.

בתחילת שנות האלפיים מונה לראש הנהגת הצופים תל-אביב-יפו. במסגרת תפקידו דאג לחזק את הקשר בין העירייה להנהגת הצופים, קידם את שבטי הצופים בכל רחבי העיר, בעיקר בדרומה, וטיפח את דור העתיד של הנהגת הצופים.

מר מאיר ראובני

בשנת 1988 ייסד ראובני את הפדרציה למוזיקה ישראלית ים תיכונית, במטרה להסדיר את גביית התמלוגים בגין השמעת שירים ברדיו, ואת עזיית - עמותת זמר ים תיכוני, לקידום הזמר הים תיכוני.

בתחילת הדרך התעלם הרדיו מאמני החברה, אך ראובני לא התייאש. הוא הפיץ קסטות בתחנה המרכזית, העם הצביע ברגליים, והמוזיקה הים תיכונית הפכה לתופעה ישראלית.

הודות לפעילותו העיקשת הצליחה המוזיקה הים תיכונית להגיע לכל בית בישראל, וזמרים ויוצרים מהשורה הראשונה זכו להביא לקדמת הבמה את מורשתם התרבותית.

ראובני משמש דוגמה ומופת להגשמת החזון הרב-תרבותי של העיר תל-אביב-יפו, ולשינוי חברתי שניתן להצמיח בדרכים חיוביות מהשטח ומהציבור הרחב. גם בגילו המתקדם הוא מתייצב בכל יום לעבודה בשכונת התקווה, ומקבל במאור פנים תיירים ותושבים מכל קצות הארץ, המגיעים לשמוע את סיפור חייו.

בנוסף, הוא נוטל חלק בפורום "גוונים", המורכב מפעילים חברתיים ותושבים הנפגשים בבית דני שבשכונת התקווה.

מאיר ראובני הוא איש רב-פעלים, שסיפור חייו עובר בסמטאות שכונת התקווה, נווה שאנן וכרם התימנים, וטביעת האצבע שלו ניכרת היטב בכל פינה של המוזיקה הישראלית.

הפסקול הישראלי לא היה נשמע אותו הדבר אלמלא מאיר ראובני.

ראובני נולד בשנת 1943 תל-אביב-יפו, בשכונת יד אליהו. בן שישי מתוך עשרה. למד בבית הספר היסודי החי"ל שביד אליהו, ולאחר מכן בבית הספר המקצועי מקס פיין, והוסמך כחשמלאי.

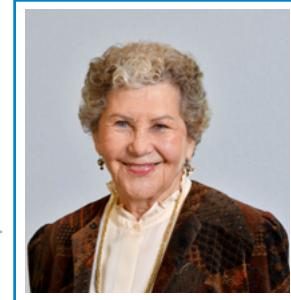
בילדותו נשבה בקסמי המוזיקה היוונית שנוגנה בדירה הסמוכה, שבה התגוררו שכנים שעלו מסלוניקי. בכרם התימנים נהג לשמוע שירים שנוגנו בטמפו תימני, ובהדרגה הבין את הפוטנציאל הטמון במוזיקה המזרחית.

בשנת 1960 קיבל מאביו חנות למסחר במוצרי חשמל - והחליט להפוך אותה לחנות תקליטים.

במלחמת ששת הימים שירת בסיירת שקד. לאחר מלחמת יום הכיפורים הזמין את האמנים דקלון ובן מוש לחפלה, והקליט את המסיבה ברשמקול. הביקוש האדיר לקסטות ששכפל הוביל להקמת להקת צלילי הכרם ולייסוד חברת התקליטים האחים ראובני, שבה עבדו כל אחיו.

בשנת 1973 הפיקה חברת האחים ראובני את תקליט הבכורה שלה, "סמבה לבני יהודה", בביצוע סדנת תיאטרון שכונת התקווה, עם הסולנית עפרה חזה.

בהמשך הפיקה החברה את אלבומי הבכורה של צלילי הכרם ואהובה עוזרי, ובמהלך השנים הפיקה כ-1,500 אלבומים למאות אמנים.

פרופ' נעמה צבר בן-יהושע

החינוך של תל-אביב-לוס אנג'לס - תוכנית לעידוד למידה משותפת על יהדות כתרבות ולביקורים הדדיים של תלמידים מבתי ספר בשתי הערים.

לאורך השנים עסקה פרופ' צבר בן-יהושע בעשייה מדעית-חינוכית-ציבורית רחבת היקף, החותרת לטוב: היא כיהנה בוועדת דוברת, ייסדה את "בית הספר ללימודי העם היהודי" בבית התפוצות בתל-אביב, הייתה חברה בוועדת הקבע של המועצה להשכלה גבוהה לאקדמיזציה של המכללות לחינוך, וייסדה את התוכנית לתואר שני בתרבות עם ישראל במכללה האקדמית אחוה.

בנוסף פעלה בהתנדבות כיועצת מלווה לפיתוח תוכנית למניעת הטרדה מינית בצב"ל, וכחברה בהנהלת בינה - בית מדרש חילוני.

הייתה חברה בוועד המנהל של מטח ובמועצות האקדמיות של האוניברסיטה הפתוחה ושל מכללת קצרין.

על עשייתה רבת השנים זכתה פרופ' נעמה צבר בן-יהושע בפרסי הוקרה רבים, בהם פרס החינוך של עיריית תל-אביב-יפו ופרס ליבהבר לסובלנות בין-דתית. היא הייתה לאישה הראשונה שקיבלה את אות יקירת הצופים.

גם כיום ממשיכה פרופ' צבר בן-יהושע לפעול להעצמה נשית, לקידום החינוך לסובלנות וליהדות פלורליסטית, ולשיפור פני החברה ואיכות הסביבה בעיר ילדותה - תל-אביב-יפו.

פרופ' נעמה צבר בן-יהושע, מהבולטות בחוקרי החינוך בישראל, נולדה בשנת 1938 תל-אביב-יפו.

התחנכה בגימנסיה בלפור ובעירוני א', ובמקביל להצטיינותה בלימודים הצטרפה לגוש צופים קשישים.

במהלך שירותה הצבאי בנח"ל נשלחה לרכז שבט צופים בבת-ים. בתנועה הייתה לחלוצה בשילוב ילדים עם צרכים מיוחדים בפעילויות - מהלך חדשני שהקנה לה מלגת השתלמות באנגליה מטעם ארגון הצופות הבינלאומי.

פרופ' צבר בן-יהושע השלימה תארים אקדמיים במדעי הטבע באוניברסיטה העברית ובביכמיה באוניברסיטת דיוויס שבקליפורניה. משיכתה לעבודה עם ילדים ונוער הובילה אותה לעבוד בהדרגה ממחקר במדעי הטבע למחקר בחינוך. עבודת הדוקטורט שלה נחשבת לאחת התוכניות הראשונות להוראת מדעים בכיתות השרוגניות.

במשך ארבעים שנה כיהנה פרופ' צבר בן-יהושע כחברת סגל בבית הספר לחינוך באוניברסיטת תל-אביב, והעמידה דורות של תלמידים. היא פרסמה וערכה חמישה-עשר ספרים - בהם ספרים פורצי דרך במחקר האיכותני - וחברה כ-150 מאמרים בעברית ובאנגלית. בזכות פועלה זכתה למוניטין בינלאומי, והוזמנה ללמד מחקר איכותני באירופה, בארצות הברית ובסין.

בשנת 2001 נבחרה לעמוד בראש הקתדרה לחינוך יהודי באוניברסיטת תל-אביב, ולכהן כיו"ר מתנדבת בוועדת

פרופ' זיוה שמיר

ספרה האחרון, "כלניות: על פזמוניו של נתן אלתרמן", ראה אור לפני כשנתיים. כעת היא משלימה את כתיבתו של ספר חדש העוסק בעשור התל-אביבי ביצירתו של ביאליק.

פרופ' שמיר פעילה כל חייה גם בזירה הציבורית: כיהנה כיו"ר ועדת מקצוע הספרות במשרד החינוך, חברה בדירקטוריון של פרס ספיר ובוועדת הספרות של עיריית תל-אביב-יפו. יזמה מפעלי תרבות רבים, ובהם סדרת "ספרות פלוס", ולקחה חלק בהקמת מוזיאון בית ביאליק.

מרצה בהתנדבות ומלמדת כיום במרכז הבינתחומי, מתוך אמונה שדור העתיד של מנהיגי המדינה ראוי להכיר את פסגות התרבות העברית.

במהלך השנים זכתה בפרסי הוקרה רבים, בהם פרס ביאליק לחוכמת ישראל - פרס שבתשעים שנות קיומו הוענק רק לארבע נשים.

הקימה משפחה תל-אביב-יפו, ונכדה דורי הוא דור שישי לתושבי תל-אביב. ממשיכה לפעול במרץ לקידום חיי התרבות בעיר ולקרוב את תושביה וילדיה אל היצירה הספרותית העברית הגדולה שנולדה בה.

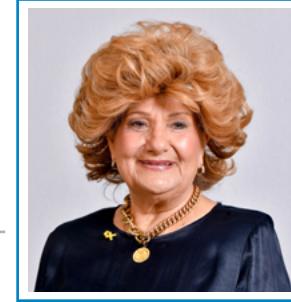
פרופ' זיוה שמיר, חוקרת ספרות, עורכת, מתרגמת ואשת אשכולות, נולדה בשנת 1946 תל-אביב-יפו להורים ילידי תל-אביב הקטנה.

למדה בתיכון אוהל שם ברמת גן ושירתה בצה"ל בגדוד 202 של הצנחנים.

את לימודיה האקדמיים, מתואר ראשון ועד לדוקטורט, השלימה באוניברסיטת תל-אביב. עבודת הדוקטורט שלה, שעסקה בשידי ביאליק הראשונים, הייתה נדבך ראשון במה שהפך למפעל חיים מפואר.

במשך ארבעים שנה נמנתה עם סגל הפקולטה למדעי הרוח באוניברסיטת תל-אביב, וכיהנה לסירוגין כראש מכון כץ לחקר הספרות העברית וכראש בית הספר למדעי היהדות.

בארבעת העשורים האחרונים פרופ' שמיר מקדישה את עיקר זמנה לכתיבת ספרי מחקר על שני המשוררים הבולטים שפעלו תל-אביב-יפו: ח"י ביאליק ונתן אלתרמן. יותר מארבעים ספרים פרי עטה ראו אור, ובהם שניים על לשונם של סופרים, שזיכו אותה בשנת 2021 בחברות לכל החיים באקדמיה ללשון העברית. במקביל, ערכה עשרות ספרים ותרגמה מחדש את שיריה של אמילי דיקנסון ואת 154 הסונטות של שייקספיר.

גב' נחמה שאקי

נחמה שאקי, יזמית, ממציאה, אשת עסקים ומורה רוחנית, נולדה בשנת 1946 באלכסנדריה שבמצרים.

עלתה לישראל עם משפחתה בעקבות הקמת המדינה. המשפחה השתקעה בשכונת הדר יוסף תל-אביב-יפו, שם למדה בבית הספר דוד ילין.

למדה משפטים באוניברסיטת תל-אביב, ולאחר מלחמת ששת הימים נרשמה ללימודים באוניברסיטת סורבון בפריז. חוויה זו חיזקה את זהותה היהודית והובילה אותה לחזור בתשובה.

נישאה לפרופ' אבנר חי שאקי, מרצה למשפטים באוניברסיטת תל-אביב ולימים שר בממשלת ישראל, ויחד הקימו בעיר משפחה לתפארת.

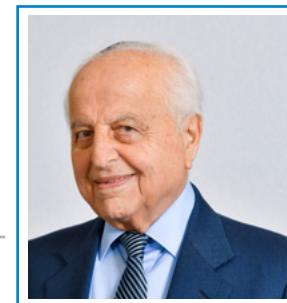
שאקי היא אשת עסקים יצירתית ופורצת דרך. לאחר ששבה מטיול בחו"ל וגילתה כי גרגירי הקפה בצנצנת התחמצנו והפכו לגוש קשיח, פיתחה פטנט בינלאומי למניעת חמצון והקימה את מותג הקפה Hi Cafe, המצאה שזיכתה אותה בפרס הראשון מטעם משרד המסחר והתעשייה ובפרס WorldStar היוקרתי לעיצוב.

במקביל לפעילותה העסקית מכהנת שאקי כיו"ר המכון לחקר המשפחה וכחברה בנשיאות "אמונה".

יחד עם בעלה המנוח הייתה ממקימי קהילת היכל חיים בנווה אביבים, שהפכה תחת הנהגתם לקהילה תוססת בת מאות חברים. בעקבות פגישה נדירה עם הרבי מליובאוויטש החלה להעביר שיעורי תורה ואמונה - בתחילה בצפון תל-אביב-יפו ובהמשך ברחבי הארץ והעולם. בהשראת רבי נחמן מברסלב, שאמר "לעשות מתורות תפילות", חיברה תפילות יומיומיות לכל פרשה בחומש, ופרסמה אותן בספרה הייחודי "תפילה בפרשה" שראה אור בשנת 2023.

שאקי היא חלוצה רבת-פעלים בתחום העצמת נשים בצפון העיר, ומעבירה שיעורי תורה ויהדות המותאמים במיוחד לנשות הקהילה. היא מפרסמת פרשנות שבועית לפרשת השבוע ומרצה בנושא הזהות היהודית בארץ ובעולם.

נחמה שאקי היא תל-אביבית-יפואית גאה, המגלמת את רוח החדשנות והיזמות של העיר יחד עם מחויבות עמוקה למסורת ולערכים. דרך פעילותה הענפה בתחומי העסקים, החינוך והקהילה היא מעשירה את חיי התרבות והרוח שלנו, ומגשימה את חזונה: להפוך את העולם למקום טוב יותר בהשראת ערכי המוסר היהודי.

עו"ד אברהם נביאי

הוא סייע בהקמת עמותת "איחוד בתי הכנסת לצעירים" שהקימה בתי כנסת בעיר וברחבי הארץ, ובהם "משכן הכהנים" ו"היכל יהודה". הוא ממקימי עמותת "ארגון ציוני איראן בישראל", שבראשה הוא עומד בעשור האחרון.

נביאי סייע בעבודתו של מרן הרב עובדיה יוסף, הן בתקופה שבה כיהן כרב הראשי לתל-אביב-יפו והן כרב הראשי לישראל.

היה ממקימי אולפנית לבנות תל-אביב-יפו ומנהלי המכללה החרדית שפעלה בחסות אוניברסיטת בר-אילן ואוניברסיטת בן-גוריון.

נמנה עם הנהלת המפד"ל, עמד בראש סניף תל-אביב-יפו של המפלגה, וריכז את חוגי המשמרת הצעירה בעיר.

כיהן כחבר מועצת עיריית תל-אביב-יפו בין השנים 1969-1972 מטעם רשימת המפד"ל, ובמהלך כהונתו פעל רבות לקידום מוסדות ציבור בעיר.

עו"ד אברהם נביאי מוסיף לפעול מתוך מחויבות עמוקה לתורה, לחברה ולתושבי תל-אביב-יפו, העיר שבה צמח ופעל במשך עשרות שנים.

עו"ד אברהם נביאי, משפטן, פעיל ציבור וחבר מועצת העיר לשעבר, נולד בשנת 1935 באיראן.

עלה ארצה עם משפחתו בגיל שלוש, ומאז שנת 1955 מתגורר תל-אביב-יפו.

לאחר שסיים את לימודיו התיכוניים יצא לשנת ישיבה בזכרון יעקב, שם למד גם הרב ישראל מאיר לאו, לימים הרב הראשי לישראל. השניים חלקו חדר כשותפים במשך שנה.

בשנת 1955 התגייס לצה"ל במסגרת הנח"ל, בגרעין איתנים של תנועת בני עקיבא, שבה היה חבר עוד מימי בית הספר העממי.

בתום שירותו הצבאי למד משפטים בשלוחה התל-אביבית של האוניברסיטה העברית, וסיים את לימודיו בתואר מוסמך במשפטים. לאחר מכן יצא לשליחות בת שנתיים באנגליה מטעם מחלקת הנוער והחלוץ של הסוכנות היהודית, ועם שובו הקים משרד לעריכת דין תל-אביב-יפו.

פעילותו הציבורית של נביאי מתמקדת בקהילה הציונית-דתית תל-אביב-יפו ובקרב קהילת יוצאי איראן בישראל.

תשל"ו-1976

ברוך אגדתי, ברוך בן-יהודה פאולה ברט, נחום גוטמן, יהודית הררי, יעקב וינשל, אברהם זברסקי, בן-ציון חומסקי, מרדכי פנחס חסון, כתריאל פישל טכורש, צבי לבון, שאול לוי, מיכאל לנדאו, מנשה מני, אליעזר פרי, אורי קיסרי, אברהם שמואל רקנטי

תשל"ז-1977

משה אונגרפלד, משה ארם, יעקב בן-סירה, יצחק בן-רובי, ברוך גילאון, חיים גלובינסקי, ברוך וינשטיין, יוסף זריצקי, טוב חבוש, יעקב לסלוי, יוסף מאירפלד, שמואל מירקין, יהודה נדיבי, שמעון סאמט, יהויכין סטוצ'בסקי, מרדכי שלום, יוסף פרידמן, שלמה פרלשטיין, אולה קזנצ'י, לוי קיפניס, רפאל קלצ'קין, חיים רזילי, ציונה תגר

תשל"ח-1978

האדמו"ר ממודוויץ, בנימין אפרתי, אברהם ברודס, משה גולדשטיין, יוסף וולקר, פנחס טובין, אריה לובין, יהושע מאירי, שרגא נצר, יעקב פבזנר, אירמה פולאק, נפתלי פיינגולד, שלום קדמון, שלמה רביץ, צבי שוחט, זאב שנקר

תשל"ט-1979

אורי אלפרט, ראובן בן-דוד, מרים ברנשטיין-כהן, אפרים דקל, מאיר הרטמן, מרדכי ויניצקי, מקס זליגמן, נסים כהן, משה לוי נחום, טובה סנהדראי-גולדרייך, ברכה פלאי, מרדכי [מקס] קנת, משה רוזנברג, חיקל רמות

תש"ם-1980

אריה אלחנני, יוסף אפרת, יהודה ארליך, חיים בדיחי, אלון [מיל] מיכאל בן-גל, יצחק רחמים בן-יורם, אהרון בקר, חמדה גלעדי, דב דונר, הלל כהן, פריץ לוינזון, אליעזר מטלון, יוליוס סלפטר, יחיא זכריה עמרני, צבי קלמנטינובסקי, פרופי ארוין רבאן, שושנה רסקין

תשמ"א-1981

ד"ר אפרים אילן, יצחק אפל, אהרון אשמן, שמואל ברקאי, חיים דניאלי, יוסף חלד, גבריאל טלפיר, יוסף יקותיאלי, יהושע לוי, ד"ר אפרים סיני, אנדה עמיד, ד"ר מאיר קהאן, זכריה רצאבי, יחזקאל שטרייכמן, זלמן שחור

תשמ"ב-1982

מרים בן-פורת, משה גרשונוביץ, מסל ינקו, ישראל כהן, מיכאל נאמן, יצחק פישלר, פרופי ארנסט פרוידנטל, משה ציפר, אהרון רובינשטיין, שמואל רודנסקי, אברהם-חיים שומלה, זאב ו' שליצר

תשמ"ג-1983

בנימין אונגר, מיכאל אסף, יהודה גבאי, יצחק כץ, בתיה לישנסקי, אליעזר סרוקה, ג'ורג' עזאר, יעקב פרנק, שמשון קפלן, הרב יעקב רוזנטל, ד"ר דוד רוזן-צבי [רוזנצוויג], אנשל רייס, אריה שרון, יוסף רצון שרעבי

תשמ"ד-1984

הרב י.מ. אברמוביץ, השופט יצחק אורן, עו"ד י.א. אלראי, יהודא לייב בייטל, עזריאל ברושי, משה חודגל, חיים ינקלביץ, נחום יעקבי (קולקור), סעדיה כובשי, צבי לוי, פרופ' היינריך מנדלסון, רחל מרכוס-אלתרמן, ירושלים סגל, ד"ר רות רופין-פלד

תשמ"ה-1985

מיה ארבטובה, ד"ר אריה ארזי, רבקה אה בורשטיין-ארבר, חיים בר-אבא, אהרון (אהרונצ'יק) בר-אל, לאה גיחון-מרגלית, ישראל דנברג, פרופ' אריה הראל, יעקב זליבנסקי, אריה פילץ, סעדיה-יפת שרעבי, אריה תורג'מן

תשמ"ו-1986

אליעזר אזולאי, ד"ר יעקב באר, מאיר ברוך, אברהם צבי ברנוביץ, צבי ברנשטיין, זאב ויינר, משה וילנסקי, אלברט ורסנו, ליפשה זמסון-סגל, נתנאל מטלון, דבורה נצר, יצחק שבטיאל, אברהם שניר, דב שפירא

תשמ"ז-1987

אלכסנדר (סשה) ארגוב, חיים אשר, שמעון גרידי, ישעיהו (שייקה) דן, חיים חגואל, אורי תפליץ, זלמן ירושלמי, לאה עדיני, שמעון פינס, אברהם פרידמן, יצחק קור, אסתר רוזול, מרדכי שפייזמן, הדסה שרמן-פריאל וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: רובין דימיטרוב, הלנה כורזים, יוספה לוסביצקי, רות לינדר, מריה רולירד, דיביגה שיינבאום

תשמ"ח-1988

יהודה אונגר, יהודה גוטהלף, יעקב הגלר, דוד טהורי, אלכסנדר יהלומי, בן-ציון כהן, הרב ד"ר שמואל זנוויל כהנא, צבי סגל, אריה סריג, יוסף פפירניקוב, ד"ר יהושע רוטנשטרייך, שרה לוי-תנאי וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: ספירו דנקוב, מרים (מריה) טננבאום, מיכאל מיכאלוב

תשמ"ט-1989

פרופ' שמואל אביצור, אליהו אברהם אוחנה, פרץ אוניקובסקי, גרדה אוקס, יעקב גולדין, דוד יוטן, יהודה (זיק) יעקובי, אידוב כהן, משולם לוינשטיין, לילי מנחם, צילה עמידרו, יוסף עצטה, שרגא קנטור, צבי נר, פינחס שינמן, שלמה יעקב שלוש, שולמית תילאיוף וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: מודסטה ברנק, ורני צבגרמן-מונש, סטפן רציינסקי

תש"ן-1990

אלוף (מיל) צבי איילון, יחיאל אליאש, דוד אלמוג, ד"ר ישראל חיים בילצקי, לולה בר-אבנר, גיניה ברגר, שלמה גיטליץ, דוד גלעדי, אהרן חייכמן, דן טנאי, רבקה נתנאל, אינג' דוד שטרן, יוסף דוד שרעבי

תשנ"א-1991

ידיב אזרחי, צבי אלדובי, ד"ר יקותיאל צבי זהבי, יצחק טרובוביץ, יוסף יודסין, ציטה לינקר, ישראל למדן, רפאל מושיוב, יצחק קדמן, חינה רוזובסקה-קמינר, פרופ' יהודה רצהבי, משה שטיין

תשנ"ב-1992

אהרון אנקורי, אלוף (מיל) אפרים בן-ארצי, משה ברנשטיין, רעיה יגלום, אבות ישורון, יהושע כצמן, ד"ר משה לנדא, יוסף עודד, דוד עזרא, שרה עזרוני, גבריאל צפרוני, ד"ר יעקב אליעזר (אלי) תבין

תשנ"ג-1993

זאב פ. אסטרייכר, בצלאל בליי, ד"ר חיים מנחם בסוק, קריאל גרדוש (דוש), אריה (לוניה) דבורין, שרה דורון, יהודה יהודאי, ד"ר כרמי יוגב, אלוף (מיל) משה כרמל, חנן מאירי, עמנואל עמירן-פוגצ'וב, הדסה קלצ'קין, אסתר רובין, עמיהוד תבור וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: מלדן איבנוב

תשנ"ד-1994

יצחק אפלבוים, ישראל ארליך, ישעיהו (שייקה) ארמוני, יצחק ארצי, משה בן-זאב, יוסף גבעול, שושנה דמארי, ד"ר משה הוך, יעקב ונה, פרופ' בן-ציון ורביין, מנחם ידיד, עו"ד מאיר לם, ישראל סחרוב, שלמה סלע, גאולה רבינוביץ

תשנ"ה-1995

יצחק אבינועם (יגנס), אברהם אפל, יהודה אפשטיין, נחמיה ברוש, פרופ' אנדרה דה-פריס, שמשון חלפי, יוסף מ' נס, צבי נתנזון, אברהם סגל, הרב יוסף צובירי, יהושע רוזין, סוניה שץ וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: ולדס דרופס

תשנ"ו-1996

השופט (בדימוס) ד"ר משה בייסקי, אלי"מ יצחק גרציאני, אסתר הרליץ, עו"ד משה לויט, אליהו ספקטור, תא"ל (מיל.) יצחק פונדק, ידידיה פילובסקי, ד"ר מרדכי צ'צ'יק, יחיאל קדישאי, רו"ח אבשלום רצאבי, שמואל רקנטי, משה שניצר, יוסף תמיד

תשנ"ז-1997

רפאל אלידין, נחום בוכמן, משה (גירי) בית הלוי, שלמה (זיגי) גרוס, שושנה דואר, שמחה בונים זינגר, דוד ירושלמי, ד"ר שלמה לב-עמי, השופט (בדימוס) דב לוי, ישראל ליבאי, קלרה מעיין, אשר רוזנבוים, שלום יפת שרעבי

תשנ"ח-1998

הרב יהודה אנסבכר, צבי ארצי, מישא אשורוב, שמואל בונים, דב בן-מאיר, פרופ' דניאל ברונר, פרופ' הלל ברזל, רצון הלוי, עמנואל הלל, לוקה וקס, חנה זמר, גיולי טורנברג, עדה טל, שלמה טנאי, בן-ציון יהודאי, חיים כהן, לולה לוקסמבורג, אייבי נתן, גד סולמי, אה סורביץ, שמואל (סמו) פדרמן, רבקה רבינוביץ, דוד רימון, ד"ר יוכבד ריעאני

תשנ"ט-1999

תמר אריאל, אשר בן-נתן, ישראל בקר, יגאל גריפל, יוסף דחוח-הלוי, ברוך וינר, ברנרד (דב) חוסט, יפה ירקוני, הרב גבריאל מורגנשטרן, אריה נייברג, שאול סוסליק, אברהם פרסלר, אריה צוקר, אהרון רבינוביץ, פרופ' יעקב רותם

תש"ס-2000

שמעון אביזמר, דבורה אליאב, עמישלוס גילוף, אליעזר ויצמן, פנינה זלצמן, משה זנבר, יעקוב-גורג' חנניה, אלכסנדר מנדל, רמה סמסונוב, נפתלי פדר, יהודה פוקס, פרופ' חיים הלל פריד, אליעזר קלונסקי, יצחק קצור, שרה שפירא

תשס"א-2001

שלמה אבוטבול, משה אישון, יוסף ברזלי, רות דיין, אברהם דשא (פשנל), פרופ' צבי יעבץ, יוסף לוטנברג, אפרים ליפשיץ, עו"ד אהרן מלצר, מרים עקביא, רחל רעני, פרופ' מכס שטרייפלר, שרה שטרן, דוד שיף, אידנה דרגיציביץ' חסידת אומות העולם

תשס"ב-2002

מרים (מדי) בן-שם, שלמה בר-שביט, צפורה ברנר, הרב אפרים גוטמן, חיים טסה, אורה טרי, השופט בדימוס בנימין כהן, חנה לאור, אברהם מורחיים, ישראל פז, יצחק פנאי, נעמי שדמי, מיכה שמבן, בני שמר

תשס"ג-2003

יהודה בילו, יצחק בן-בשט, פרופ' יחזקאל בראון, הרבנית צפיה גורן, אלוף (מיל') ד"ר מרדכי (מוטי) הוד, חנה (ניוטה) הלפרין, יהודית הנדל, ד"ר אלכסנדר ויסלפיש, ברוך יפת-שרעבי, עבד אלקאדר כבוב, נתן כוגן, ידידה להב, נחמה לויטן, אליעזר צור, פרופ' ברכה רמות

תשס"ד-2004

פרופ' צבי אבני, יעקב אהרוני, בלה ברעם-לוטן, תהילה גילוף, פרופ' ישראל הימן, ד"ר אשר הלפרין, ברוך טרקטין, נחמה ליפשיץ, מיכל מודעי, קלמן מינץ, דוד צבי, שמואל צמח, יצחק שניאור

תשס"ה-2005

ד"ר דב אלדובי, ד"ר הרב יצחק אלפסי, דוד בר-משה, יפה הרצפלד, שבת טבת, רחל טליתמן-סנובסקי, גד יעקבי, ברכה לביא, חיים צליפקין, שולמית לפיד, עמוס מנור, שמואל עצמון-וידצר, שמואל פירסטנברג (פיסקה), גרשון צפור, חסידת אומות העולם תושבת תל-אביב-יפו: זופיה אבני

תשס"ו-2006

פנחס אדלר, שולה ברקן, עמיקם גורביץ', שרגא גפני, שרה (שריקה) הרמלין, מרים זהר גלבולום, ורדה זקהיים, הרב יצחק יעקב טוויל, דב לאוטמן, לוי יצחק הירושלמי, נעמי סגל, מאיר קמחי, שמואל שי, אליהו שפיידר

תשס"ז-2007

יהודה אפרוני, מרדכי אשד, חנה (גוטמן) בן דוד, יהושע (ישיע) גלזר, עוזיאלה (בוכמן) הימן, חיים חפר, הרב יצחק כהן, צביה כהן, שולה ליגום, ברונו לנדסברג, שלמה מדמון, פרופ' אמנון רובינשטיין, נחום רז, ד"ר עדינה תמיר

ChameleonsEye-Shutterstock

תשס"ח-2008

ד"ר ורה אדלר-שי, מוריץ (פי-סי) אושרוביץ, צבי אל-פלג, נחמה בר-כוכבא (בריל), דינה ברניקר, יוסף דוראל, מאיר זהבי, אהובה שלמור, אורי לוי, שלמה נקדימון, יורם קניוק, ישראל שטראוס, אדית תאומים

תשס"ט-2009

נוזהה אבולעפיה, יעקב (יאני) אפשטיין, דליה בדש-שא, פרופ' רות בן-ישראל, פנחס בריואר, שרית גרינברג, ראובן ויטלה, עו"ד מרדכי וירשובסקי, חזנה יעקב, זיוה להט, הרב משה מאיר, מרים (מיקי) מזר, עליזה עופר, דבורה קידר (הלטר), אלימלך רם, אברהם (בייגה) שוחט, דב שילנסקי

תש"ע-2010

דוד אדמון, יצחק אלרון, יוסף בר נתן, פרופ' נורית גוברין, יוסי גרבך, משה דולגין, לוטפי בוטרוס זריק, שלי חשן, שולמית לסקוב, חנה מלמד, שמואל סמואל, אסתר עילם, דן פתיר, שלמה שבא (שורץ), שלמה שחיבר

תשע"א-2011

תמר אבידר, שאול ביבר, טובה בן-דב, יהודית בנד, אברהם זאב גרינברג, דן דרין, שאול זינר, פרופ' אפרים טורגובניק, הרב מרדכי יצהרי, אברהם כספי, דוד מנצור, פרופ' שלמה משיח, מרים נוביק בבל, ברוך ניסקה, עו"ד רות סלפטר

תשע"ב-2012

יעקב אגמון, שלמה אליהו, לילי לאה אלשטיין, חיה יוסף, יוסף יוסף, רנה ירושלמי, מאיר ישראלי, לאה כהן-מוצרי, פרופ' ששון סומך, לאה פוליבוי, חיים רפאל, עודד תאומי

תשע"ג-2013

חיים אדלר, פרופ' אדרי' דן איתן, יעקב (יענקליה) בודו, אהרון בוצר, פרופ' רבקה ברקאי גולן, אלי יהב, אהרון מגד, דינה ערקבי, שרה פרנקל, שושנה רון אהרונוב, רפי שאולי, ד"ר מאיר ששון

תשע"ד-2014

רות אהרון, אדרי' סימונה בר שגיא, אורי גוטהלף, מנחם גולן, שמאי גולן, יעל דיין, ישעיהו (שייקה) דרורי, ברוך וילקר, שרה ז"ק, ד"ר משה טיומקין, יששכר כהן, ד"ר אריה לבנון, מאיר מוזס, עו"ד שמעון מזרחי, רבקה מיכאלי, הרב שמעון פרנקל

תשע"ה-2015

עו"ד חביבה אבי-גיא, גילה אלמגור-אגמון, דליה בארי, חיה בוקר, תרצה בורנשטיין, רחל בלימן, נחמה בסוק, פרופ' אביבה דורון, נורית הירש, עו"ד טליה לבני, רות סירקיס, מדלן סחליה-עזאר, רינה קזדן, פרופ' רנה שפירא

תשע"ו-2016

אורי אבנרי, אורי אפק, נגה בכר, השופטת בדימוס הדסה בן עתו, אילנה גור, פרופ' יוסף גורני, מאירה דרורי, פרופ' מינה וסטמן, חיים טופול, ד"ר ברוך לוי, חיה שמיר, הרצל שלם, אברהם פורז, יאיר רוטלוי

תשע"ז-2017

פנחס (פיני) בן שחר, סועמד גזבראן, ישראל גוריון, יהודית הירשברג, צביה טוויק ביבי, יוסף לוי (דקלון), אנט סלין, אורי עופר, תהילה עופר, פרג' פרי, פרופ' שולמית קרייטלר, מרק רוסנובסקי, מאיר ברימן, ברוך גולדפינגר

תשפ"א-2021

זהבה אקנין, ידידה בר צבי, תמי גורדון, אדיבה גפן פרופ' דני זיפר, שפיריה זכאי, כרם - יה פדן, משה פת צדי צרפתי, רוני קליימן, דני קרוון, מאיר שרעבי אלי שחר, זאב רפואה

תשע"ח-2018

פרופ' עוזי אבן, שלמה ברזילי, אילן דר, זמירה יקותיאל, מיכאל (מיקי) ירושלמי, מנשה לב-רון, כוכבה מתתיהו, חיים סאמט, יודם פשרושקה, טליה פלדמן, נורית שני, ד"ר צפורה שפירא, פרופ' ישראל (איזי) בורוביץ, אביגדור קהלני

תשפ"ב-2022

ישראל גרינסקי, עו"ד צבי יפה, עו"ד עקיבא נוף, יהושע סובול, אילנה עדני, מיכאל עקילוב, גילה פינקלשטיין, חנה קליון, חנא רנתסי, פרופ' זוהר שביט, בת-שבע שטראוכלר, שושיק שני לביא, נועה שריד

תשע"ט-2019

אלכס אנסקי, אילי גורליצקי, מלי הראל, ד"ר יוסי ורדי, אפרת טילמה, פנינה כהן, פרופ' שלמה לניאדו, רות פינקלקראוט, זלמן שובל, יעקב שרת, שמואל גפן, שמוליק מזרחי

תשפ"ג-2023

פרופ' אורית איכילוב, יונה אליאן קשת, עו"ד דפנה בוסתן, פרופ' עופרה בנג'ז, עדינה בר שלום, דב גבע, פרופ' אברהם דגני, שלמה ושינסקי, לבנה זמיר, צדוק חממי, ד"ר אפרים לפיד, אבי סופר, סביונה רוטלוי, שולה רקנאטי

תש"ף-2020

ד"ר עמירה אבישי, גברי בנאי, יונתן דנילוביץ, יהודה המאירי, תקוה וינשטוק לוריא, ברטה ימפולסקי והלל מרקמן, שייקה לוי, ד"ר דניאל (דן) מירקין, נאהדה סכיס, עו"ד מיכאל קליינר, דוד קפת, פרופ' ארדון רובינשטיין נח רזניק, זהבה שילון, רנה שינפלד

תשפ"ד-2024

בשנה זו לא התקיים טקס בשל אירועי השבעה באוקטובר